

Алеко Константинов

Тържеството на Велзевула
Фантазия

До редакцията на в. „Знаме“

*Господине редакторе,
Вчера, като минувах край Австро-маджарското дипломатическо агенство, намерих на тротоара един къс хартия, на която беше написано приложеното тука „Тържество на Велзевула“, една игра на перото, която ми се показва доста оригинална, и аз реших да я предам на гласност. Моля ви, г. редакторе, ако имаме свободно място във весника, напечатайте я наместо фейлетон.*

гр. София, 27 септември 1894 г.

*С почитание
Алеко Константинов*

Великий Сатана! Още малко! Още малко помогни ми, и ... ха-ха-хаа! *Финис либерта!*

С „тримата байрактари“ свърших!... Драган беше светец! Влязох под кожата на Драгана, той почна да хули Петка; влязох под кожата на Петка и Петко провали Драгана; влязох под кожата на Стефана, той изрина драгана да се скита немил-недраг по чужбина и Петка натика в дупката. Сетне насъсках приятелите на тия байрактари против Стефана и нему ританах такова текме, щото никога да се съвземе. С останалия пепелчук лесно ще се разправя... Сатана! Аз нямам, аз нен мога да имам приятели, инак аз бих изменил на теб, аз не би бил твой верен раб, аз би престанал да бъда Велзевул! Сега иде редът на Радославова! Той ни трябваше след 18 май, без него не мошеше да съставим министерство. Той чувствуваше тогава своята необходимост и капризнечеше. Замазах му очите, погладих го, похвалих го – той клекна. Ду-у-рак! И той се мисли за държавен мъж! Ами Тончев? Ха-ха-ха-хаа! Сатана! И сега ли не си доволен? Нашете подли раби, човеците, казват, че не може с един куршум да се убият два заека! Два ли? Я да прочетем колко заека убих аз с един куршум: дадохпреднина на цанковистите, но провалих техния шеф и лека-полека всяк между тях убеждението, че уж Цанков е негоден инвалид, отживял своето време, и... ха-ха-ха!... „Прогрес“ и „Черно море“ надпреварват се кой по-убедително да докаже, че наистина Цанков е изветрял старец, годен за архивата, а покрай него и един фитил за Каравелова...О, Златни телец! Какви чудеса не правиш!...

Накарах русофилите с цалувки, с банкети да изповядат, че те не могат да имат по-добър шеф от нашия *Костаки*... Сатана! Доволен ли си?... И туй го постигнах с една уж *жертва* да изхвърля Радославова, Тончева и Пешева. Чунким много са ми потрябвали! Нека идат по дяволите! Прибрах Величкова – хоп! – съединистите в джеба ми... И „Прогрес“ помага... Ами цанковистите с Данева!... Кой? Данев ли? Нали го впримчихме в Народната... Ха-ха-ха, хо-хо-хо!... Сатана! Доволен ли си? И никой, ама никой от тях не се усети!... Данев сега мълчи! Потайва се!... И с Цанкова се подиграх, и *Бяла Слатина* създадох, а той мълчи-и-и! Потайва се!... Неговите приятели из провинцията се беснуват, а той мълчи-и-и! Потайва се! И него ще вредим!... С Каравелова няма защо засега да хабя сили. „Съгласие“ като бясно се е втурнало към Черната джамия, хвърлило се е върху него и сипе ли сипе храбриудари върху главата му... ха-ха, ха-хаа! Сатана! Доволен ли си? От 1881 г. досега минават тъкмо 13 години! 13! Забелязваш ли, Сатана! 13! Нашето число!... Ето ги сега либералите!... Ха-ха-хаа! Счепкаха се за косите, стреляха се, биха се, разориха се... но още малко, великий Сатана! Още мъничко, и в една тъмна нощ ще се покачим с тебе на Черния връх и всред гръм и светкавица ще се изсмеем, ще се изкикотим, ще се изиюдим над тия глупци!... Ще разперим огнени крила, ще се прегърнем и гръмовно ще покъртим нощната тишина с нашия адски вик: *Финис либерта!*... И екът от балканите, от Рила, от Родопите ще се отзове и ще се понесе и повтаря по долини и усои... *финис либерта... берта... ерта... рта... та... та... та... ха-ха-ха-ха-хаа!*...

Сатана, доволен ли си?

Ш-ш! Мълчание! Още малко! Още мъничко!...

КРАЙ

Източник: Словото

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/3724>]